

1. NIEKARANIE (7) *sb n*

W pisowni łącznej (6), w rozłącznej (1).

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); -kã- (6), -ka- (1) WujNT; drugie a jasne.

sg G niekãraniã (2). ◊ A niekãrani(e) (2). ◊ I niekãrani(e)m (1). ◊ L niekãraniu (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niewymierzenie kary, bezkarność; impunitas Modrz (7) : Tãkci wiele mo¿e niewiãdomość prawdy/ á zwããlzcã w tych osobãch/ ktorych chęc zã niekarãniem obrociã siã w wielkie ãwoleniãstwo y roãpuãtność. ModrzBaz 23.

niekaranie kogo (2): ModrzBaz 64v; Zgubã wãzytkiej ziemie zã nie karãnie mę¿obojeow. SkarKaz 315a marg.

niekaranie czego [= za co] (1): Iãkoby to iych [szlachty] ãlãchectwo wrosło z ãwoleniãtwã grzeãfzenia/ á zniekarãnia wytãpkow. ModrzBaz 73.

a. *W stosunkach miãdzy Bogiem a człowiekiem: odpuszczenie, darowanie kary (3) : BLogoãflawioni ãã ktorym nieprãwości odpuãczono: á ktorych grzechy zãkryto. (marg) Zãkrycie o niekarãniu rozumie Auguãtyn ã. (-) LatHar 160.*

niekaranie za co (2): ãześć ich [grzechów przeciwko Duchowi Ñw.] nãzbieraãsz. Roãpãcz/ prozne nã miłoiãrdziu Bo¿ym y niekarãniu zã grzech polegãnie, poznãney prawdy nãgãnienie [...]. LatHar ++2v; WujNT 537.

Szereg: »odpuszczenie i niekaranie« (1): Przeto¿ to zãkrywãnie y niepoczytãnie [...] nie iest nic inãzego/ iedno zgłãdzenie y oddalenie grzechow przez ich odpuãczenie/ y niekarãnie zã nie. WujNT 537.

Synonimy: niekaźń, niepomszczenie; a. darowanie, odpuszczenie.

Cf 1. KARANIE, [NIEKARA], NIEKARNOŚĆ